

Hogyan élünk? Hogyan éljünk?

Mindkét kérdés számtalanszor fölvetődik magánéletünkben és a közéletben egyaránt. Fölvetődik a keresztény ember egyéni életében és az egyház közéletében is. Hogyan éljen ma itt Magyarországon az, aki Krisztus követésére vállalkozott? Hogyan formálja magánéletét, emberi kapcsolatait, hogyan végezze munkáját, hogyan boldoguljon az életben? S hogyan alakul ma az egyházi közösségek élete? Milyen az az egyház, amely ezekben a kis és nagy közösségekben kibontakozik? Mit várhat el tagjaitól, s mire számíthatnak azok, akik csatlakoznak hozzá?

Az utóbbi években hazánkban is egyre több figyelmet szentelnek életmódunk elemzésére. Elszántabban, őszintébben vizsgálhatnánk a mai magyar keresztény életformát is: az egyénekét és a közösségekét egyaránt. A következő két tanulmány ilyen kérdéseket érint, az egyik a szociológus, a másik a teológus szemszögéből. Azzal a reménnyel közöljük őket, hogy több olvasónkat további gondolkodásra, talán vitára, esetleg hasonló elemzésekre készítenek. Szívesen várjuk hozzászólásaikat – a közös ügyünkért vállalt közös felelősségünk tudatában. (Szerk.)

KAMARÁS ISTVÁN

A végső cél és egyéb életcélok kapcsolata keresztény fiatalok körében

Az „én most ezt választom, így csinálom, mert így akarom végső célomat elérni” kijelentésben a kétféle jó (a végső és az aktuális) összekapcsolása nagyon sokféleképpen történhet, attól függően, hogyan képzeli el a végső célt és hogy annak fényében mit tartanak jónak, fontosnak. Szent Ágoston 228 *elméletet* számolt össze a végső célokat illetően, és valószínű, hogy a mindennapi életet tanulmányozó szociológus is találna legalább ennyiféle *gyakorlati* célkitűzést. Ha a vallást olyan *életmóddell*nek értelmezzük, amelynek egy természetfeletti végső cél a sajátossága, akkor nemcsak jogosultnak, hanem fontos feladatnak is érezhetjük ennek a végső célnak (legfőbb jónak, központi értéknek) az élet egyes szféráiba való begyökerizettségét vizsgálni. Az élet mely szféráiban, hogyan érvényesül a *keresztény magatartás*? Mennyire ismeri fel a keresztény ember, hogy a „mindennapi értékekben” is a végső cél, a legfőbb jó jelenik meg? Milyen fajta igenek és nemek következnek a *hit* lényegét képező alapvető döntésből? Ezekre